

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๒๒๕/๒๕๖๐

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

คดีของศาลแพ่ง

หมายเลขดำที่ ผบ.๖๔๒๔/๒๕๕๙

ระหว่าง { [redacted] โจทก์
[redacted] จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ทำสัญญาจะซื้อห้องชุดในโครงการอาคารชุดของจำเลยที่ ๑ ซึ่งมีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ โจทก์ชำระเงินตามสัญญาแล้ว แต่จำเลยที่ ๑ กลับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามสัญญาให้แก่บุคคลอื่น และไม่ปฏิบัติตามคำโฆษณาและคำรับรองที่ให้ไว้แก่โจทก์ ทำให้โจทก์เสียหายเพราะไม่สามารถนำห้องชุดดังกล่าวออกจำหน่ายเพื่อแสวงกำไรได้ ขอให้บังคับจำเลยทั้งห้าร่วมกันชำระค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

จำเลยทั้งห้าให้การขอให้ยกฟ้อง

จำเลยทั้งห้ายื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคมหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ

ทำสัญญาจะขายห้องชุดแก่โจทก์โดยเรียกค่าห้องชุดเป็นค่าตอบแทน จำเลยทั้งห้าจึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนโจทก์แม้เป็นผู้จะซื้อแต่มีเจตนาจะขายห้องชุดดังกล่าวต่อเพื่อแสวงกำไร และเรียกค่าเสียหายเป็นส่วนต่างของราคาห้องชุดด้วย โจทก์จึงอยู่ในฐานะผู้ประกอบการเช่นเดียวกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ คดีนี้จึงไม่เป็นคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

